

РЕШЕНИЕ

№ 511

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдичян
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Михаела Огн. Митова
като разгледа докладваното от Хрипсима К. Мъгърдичян Въззивно гражданско дело № 20211100510353 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение от 23.06.2021 год., постановено по гр.дело №51379/2018 год. по описа на СРС, ГО, 150 с-в, е признато за установено по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „Т.Б.“ ЕАД срещу С. П. БР. искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, че ответникът дължи на ищеца сумата от **23.09 лв.**, представляваща стойност на предоставени мобилни услуги за отчетен период от 18.06.2015 год. до 17.10.2015 год. по договор за мобилен номер *****, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело №78164/2017 год. по описа на СРС, ГО, 150 с-в – 01.11.2017 год. до окончателното ѝ изплащане, сумата от **55.02 лв.**, представляваща стойност на предоставени мобилни услуги за отчетен период от 18.06.2015 год. до 17.10.2015 год. по договор за мобилен номер 0895897769, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело №78164/2017 год. по описа на СРС, ГО, 150 с-в – 01.11.2017 год. до окончателното ѝ изплащане, сумата от **6.01 лв.**, представляваща стойност на предоставени мобилни услуги за отчетен период от 18.06.2015 год. до 17.10.2015 год. по договор за мобилен номер 0895673007, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело №78164/2017 год. по описа на СРС, ГО, 150 с-в – 01.11.2017 год. до окончателното ѝ изплащане и С. П. БР. и осъден да заплати на „Т.Б.“ ЕАД по иск с правно основание чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД сумата от **165 лв.**,

представляваща незаплатени лизингови вноски за отчетен период от м.октомври 2015 год. до м.юли 2016 год. по договор за лизинг от 19.08.2014 год. към мобилен номер ***** за мобилно устройство Huawei Ascend G6 3G Black, като исковите са отхвърлени в останалата им част до пълните предявени размери; отхвърлени са и предявените от „Т.Б.“ ЕАД срещу С. П. БР. искове с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД и ответникът е осъден да заплати на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 ГПК направените разноски по делото в размер на 151.62 лв., както и направените разноски в заповедното производство в размер на 12.62 лв.

Срещу решението в частта му, в която са уважени предявените искове, е подадена в законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК въззивна жалба от ответника С. П. БР.. Жалбоподателят поддържа, че първоинстанционният съд не бил взел предвид обстоятелството, че по делото не била представена покана за доброволно плащане, с която е бил предупреден, че дължи на оператора претендираните суми за предоставени услуги. Нямамо и доказателства, че твърдените услуги действително са били предоставени, съответно потребени от ответника – ищецът бил представил единствено данъчни фактури, които били едностранно изготвени от него и представлявали свидетелстващи документи, които нямали обвързваща материална доказателствена сила. Осен това се претендирали лизингови вноски за период, който следвал едностранното прекратяване на договора, което било недопустимо. Ето защо моли решението да бъде отменено в обжалваната му част, а исковите – отхвърлени.

Ответникът по жалбата „Т.Б.“ ЕАД счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено в обжалваната му част. Поддържа, че по делото били ангажирани доказателства за това, че страните са били в облигационни отношения по договори за мобилни услуги. Ако ответникът твърдял, че е заплатил дължимите суми за месечната цена за предпочетения от него абонаментен план, то той следвало да установи това обстоятелство. Поради неизпълнението на ответника било настъпило предсрочно прекратяване на договорните абонаменти – т. 12, ал. 1 и 2 от Общите условия. Претендира и присъждането на направените разноски по делото.

Софийски градски съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, намира за установено следното:

Предявени са за разглеждане по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 228 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ и осъдителен иск с правно основание 435, ал. 1 ТЗ вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо в обжалваната част. Не е допуснато и нарушение на императивни материални

норми.

Решението е и правилно, като на основание чл.272 от ГПК въззивният състав препраща към мотивите, изложени от СРС. Независимо от това и във връзка с доводите във въззивната жалба е необходимо да се добави и следното:

Безспорно е във въззивното производство, че между страните са възникнали на 15.03.2012 год., на 03.10.2013 год. и на 13.09.2014 год. валидни облигационни отношения по договори за мобилни услуги за процесните мобилни номера, сключени при Общи условия на ищеца за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги /които са връчени на ответника/, при уговорени месечни абонаментни такси в размер съответно на 19.99 лв. /по първия договор, при уговорен срок на действието му до 30.07.2017 год. – виж допълнително споразумение от 30.07.2015 год./, на 34.99 лв. /по втория договор, при уговорен срок на действието му до 24.11.2016 год. – виж допълнително споразумение от 24.11.2014 год./ и на 5.90 лв. /по третия договор, който е със срок на действие от 24 месеца/, които били дължими не по-късно от 18 дни от издаване на месечната фактура, а на 19.08.2014 год. – по договор за лизинг с предмет мобилно устройство Huawei Ascend G6 3G Black, при уговорена лизингова цена от 379.50 лв. /с ДДС/, платима на 23 месечни лизингови вноски, всяка от които в размер на 16.50 лв., съобразно погасителен план, обективиран в договора, сключен при Общи условия на ищеца по договор за лизинг за предоставяне на преносим компютър, 3G CONNECT CENTER, телефонен апарат или друго устройство /които са връчени на ответника/.

Не се спори също така, че горепосоченото мобилно устройство е било предадено на ответника /виж и чл. 4 от договора за лизинг от 19.08.2014 год./.

В т. 75 вр. с т. 19б, б. „в“ от Общите условия за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, е предвидено правото на ищеца да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, в случай, че потребителят не е заплатил дължими суми след изтичане на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно Общите условия, а според т. 12, ал. 2 вр. с ал. 1 от Общите условия на ищеца по договор за лизинг за предоставяне на преносим компютър, 3G CONNECT CENTER, телефонен апарат или друго устройство, лизингодателят може да обяви месечните вноски и другите дължими плащания за предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договора/договорите за мобилни и/или фиксирани услуги, сключен/сключени от лизингополучателя, както и в случай на забава в плащане на дължимите суми съгласно тези договори плащания и/или да поиска връщане на устройството и да удовлетвори вземането си и чрез продажба, прехвърляне или последващо отдаване на лизинг на устройството и/или да удовлетвори принудително вземането си от предоставения като обезпечение запис на заповед.

В т. 23 от Общите условия за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, е предвидено, че дължимите от потребителите цена са: а/ цена за първоначално свързване; б/ месечен абонамент, в/месечна цена за ползвани услуги; г/ месечна цена за ползване на допълнителни или на други услуги и д/ цена за временно спиране по т. 69, като месечният абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален

договор и включва разходите за поддръжка на мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери съобразно избора от потребителя абонамент/план/програма/пакет.

В контекста на изложеното въззивният съд приема, че цената на месечния абонамент е дължима независимо /отделно/ от цената на ползването от потребителя услуги /за последните е от значение времетраенето и отчитането им съобразно таксуващата система на ищеца, т.е. те са измерими в таксови единици /импулси/ – арг. чл. 248, ал. 2 ЗЕС/. Следователно при съобразяване на заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, което при преценката му по реда на чл. 202 ГПК подлежи на кредитиране и при липсата на твърдения и данни процесните договори за мобилни услуги да са били прекратени преди исковия период – от 18.06.2015 год. до 17.10.2015 год., както и такива, че ответникът е заплатил цената на месечните абонаменти /а доказателствената тежест в тази насока е била на ответника, съгласно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК/, законосъобразно СРС е приел, че релевираните по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК претенции по чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. с чл. 228 ЗЕС са основателни до размерите, посочени в първоинстанционното решение – като е съобразил и осъществено от длъжника плащане, прихващайки изпълнението по правилото на чл. 76, ал. 1 ЗЗД, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане – чл. 422, ал. 1 ГПК.

На следващо място, както вече бе посочено, по делото е доказано, че по силата на сключения между страните договор за лизинг за ответника е възникнало задължението да заплаща месечни лизингови вноски. Ищецът не е претендирал, че този договор е бил развален или прекратен, а се е позовал на осъществяването на фактическия състав за настъпване на предсрочна изискуемост на месечните лизингови вноски, предвиден в клаузата на чл. 12, ал. 2 вр. с чл. 12, ал. 1, предл. 2 от Общите условия на ищеца по договор за лизинг за предоставяне на преносим компютър, 3G CONNECT CENTER, телефонен апарат или друго устройство, като не е изложил твърдения, че е поискал връщането на мобилното устройство.

Доколкото ответникът нито твърди, нито установява, че ползването на лизинговата вещ му е било отнето, респ. че е върнал същата на ищеца, то въззивният съд приема, че през исковия период договорът е продължил да действа. При липсата на доказателства за заплащане на лизинговите вноски, дължими за периода от м.октомври 2015 год. до м.юли 2016 год., чиито падежи несъмнено са били настъпили към момента на подаване на исковата молба – 03.08.2018 год., то законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че осъдителната претенция по 435, ал. 1 ТЗ вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД се явява основателна до размер на сумата от 165 лв.

Ето защо въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение, а решението на СРС – потвърдено в обжалваната му част, като правилно.

По отношение на разноските:

С оглед изхода от настоящия спор и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК жалбоподателят /ответникът/ следва да бъде осъден да заплати на ищеца действително направените разноски във въззивното производство за възнаграждение за назначения му особен представител в размер на 175 лв. и възнаграждение за един адвокат в размер на 180 лв.

На основание чл. 280, ал. 3 ГПК настоящето решение не подлежи на касационно обжалване.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решението от 23.06.2021 год., постановено по гр.дело №51379/2018 год. по описа на СРС, ГО, 150 с-в, в обжалваната му част.

ОСЪЖДА С. П. БР. с ЕГН *****, с адрес: гр.София, ж.к.“****”, да заплати на „Т.Б.“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“****“, Бизнес Парк София, сграда 6, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК направените разноски във въззивното производство за възнаграждение за назначения му особен представител в размер на 175 лв. и възнаграждение за един адвокат в размер на 180 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____